

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

34. KOS.

V LJUBLJANI, dne 30. oktobra 1930.

Letnik I.

VSEBINA :

197. Zakon o zdravstveni zaščiti učencev. 198. Zakon o uporabi zakona o organizaciji finančne uprave na uslužbenca uprave državnih monopolov. 199. Zakon o otvoritvi učiteljskega v Kastvu. 200. Uredba o načinu vzgajanja v zavodih za vzgajanje otrok in mlajših mladoletnikov. 201. Naredba ministra za socialno politiko in narodno zdravje, s katero se izpreminjajo plačilni razredi za pokojninsko zavarovanje nameščenecv.	202. Naredba o zaščiti vinskih proizvodov po izvoru iz Francije in dodatek k njej. 203. Pravilnik o delu občinskih zdravnikov. 204. Pravilnik o načinu pobiranja in uporabi pobranih pristojbin za preizkuševanje in odobravanje zdravil in zdravilnih specialitet. 205. Pravilnik o uporabi, vzdrževanju in amortizaciji potniških avtomobilov pri oddelku za davke in finančnih direkcijah. 206. Dopolnitev odločb min. sveta D. R. šte. 42.300 z dne 17. aprila 1924 in D. R. šte. 107.201 z dne 8. oktobra 1924.

Zakoni in kraljevske uredbe.

197.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milesti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za socialno politiko in narodno zdravje ter po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon o zdravstveni zaščiti učencev.*

I. Obča določila.

§ 1.

Država skrbi za zaščito zdravja vseh učencev narodnih, srednjih, strokovnih in visokih šol za vso dobo šolanja.

§ 2.

Zaščita zdravja obsega redno zdravstveno nadzorstvo nad učenci, šolskimi zgradbami, učili, poukom, telesno vzgojo; nanaša se na zdravljenje obolelih, okrevanje in pospeševanje zdravja, na skrb za defektne in slabotne učence in na higiensko prosvečevanje.

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 12. septembra 1930., št. 208/LXXIII/440.

§ 3.

Zaščita zdravja se izvaja po šolskih zdravnikih, šolskih poliklinikah in higienskih zavodih. Gledé zdravstvene zaščite učencev so oni posvetovalni organi šolskih oblastev in morajo biti v stalni dotiki s temi oblastmi.

§ 4.

Higienski zavodi, šolske poliklinike in šolski zdravniki morajo:

1. redno obveščati in poučevati učence o značaju, potrebi in izvajanju higienskih predpisov v šoli in zunaj šole; propagirati higiensko kulturo in snovati društva podmladka Rdečega križa, sokolstva, treznosti in drugih ustanov za telesno vzgojo;

2. svetovati in navajati starše in skrbnike, kako naj čuvajo in pospešujejo zdravje svojih učencev;

3. sistematsko pregledovati vse učence, po potrebi pa tudi specialistično pregledati posameznike;

4. sodelovati pri posebnem strokovnem svetovanju o izbiri poklicev in preizkušanju sposobnosti učencev, duševni in telesni, po potrebi;

5. nadzirati slabotne učence in učence z raznimi defekti in seznanjati roditelje in učitelje s tem stanjem in z ukrepi za popravilo;

6. ambulantno zdraviti obolele;

7. redno nadzirati šolske zgradbe, učilnice in vse uredbe s stališča higiene;

8. redno pregledovati stanovanjske, gospodarske in socialne razmere učencev, zlasti v rodbinah, ki sprejemajo učence na stanovanje in hrano;

9. nadzirati internate, kjer stanuje, in kuhinje, kjer se hrani večje število učencev;

10. zatirati akutne nalezljive bolezni po šolah in vršiti vakciniranje po potrebi;

11. ocenjevati in deliti učence po njihovih telesnih napakah za posebne šole;

12. podpirati, vzdrževati in urejati šolske kuhinje, kopalnice, šole v naravi, dijaška letovišča in vobče spremljati socialne ukrepe za zdravstveno zaščito učencev;

13. obveščati učitelje in učiteljski svet o vseh vprašanjih zdravja učencev in higiene šolske zgradbe in pouka in jih poučevati o posebnih pojavih ob času pubertete pri posameznih učencih;

14. dajati mnenja in svete o vsem, kar se po zakonih zahteva ter se nanaša na zdravje učencev in higieno šolske zgradbe in pouka.

15. izvajati vse posle za socialno-higiensko zaščito učencev, ki se ukažejo kot potrebni in koristni.

§ 5.

Za pomožne organe zdravnikov in ustanov za zaščito šolskih otrok se postavljajo posebne šolske sestre, ki morajo imeti kvalifikacijo dovršene strežnice višje strežniške šole.

§ 6.

Zdravnikom, katerim je dana na dolžnost tudi zdravstvena zaščita učencev po tem zakonu, morajo biti specialisti za otroško in šolsko higieno, ako je to njihova glavna in edina dolžnost, ako je pa postranska, potem morajo imeti najmanj trimesečni tečaj iz šolske higiene pri centralnem higienskem zavodu ali šoli za narodno zdravje.

Program teh tečajev predpiše minister za socialno politiko in narodno zdravje.

II. Pregled učencev.

§ 7.

Najmanj dvakrat na leto se morajo v razdobju 6 mesecev zdravniško pregledati učitelji in učenci narodnih in srednjih šol.

Ti pregledi se opravljajo po navodilih in pravilniku, ki jih predpiše minister za socialno politiko in narodno zdravje v sporazumu s pristojnimi ministri.

§ 8.

S pregledi se ugotavlja razvitost učencev in njihova sposobnost za redno posečanje šole, in sicer:

1. za začetnike za narodno šolo, ali morejo hoditi v šolo ali jih je treba oprostiti začasno ali stalno od posečanja narodne šole; ali jih je treba poslati v specialne šole z ozirom na telesne in duševne napake;

2. za vse učence, ali jim je potrebna posebna nega s strani staršev in učiteljev in kakšna; obče zdravstveno stanje učencev in potrebni ukrepi za njihovo zdravstveno zaščito.

III. Zdravljenje učencev.

§ 9.

Zaradi zdravljenja obolelih in za zdravniško pomoč prijavljenih učencev določi pristojni zdravnik v sporazumu z upravo šole točno kraj, dneve in ure pregleda.

§ 10.

Šolske sestre poslujejo po navodilih higienskih zavodov, šolskih poliklinik in šolskih zdravnikov.

§ 11.

Pristojni zdravnik mora pregledati na zahtevo uprave šole tudi vsakega učenca, za katerega se ugotovi ali sumi, da ima kak nedostatek ali da je obolel.

§ 12.

Za zdravljenje in zdravlila revnih učencev se morajo zagotoviti potrebna sredstva iz fonda za zdravstveno zaščito učencev, kakor tudi s proračunom upravne občine za narodne šole, banovine za strokovne in srednje šole, ministrstva prosvete pa za visoke šole.

IV. Šolska zgradba.

§ 13.

Preden se zgradi šolsko poslopje, se komisijsko ugotovi pripravnost zemljišča. V komisijo pridejo predstavnik šolskega oblastva, šolski zdravnik in en inženjer.

§ 14.

Vsako šolsko poslopje, ki se zgradi, mora ustrezati najmanj tem pogojem:

1. za vsakega učenca morajo biti najmanj 4 m² svobodnega prostora dvorišča;

2. učilnica, največ za 50 učencev, mora imeti 5 m² prostora za vsakega učenca s tem, da ne sme biti daljša od 9 m niti širša od 7 m, višine pa najmanj 4 m;

3. velikost oken v učilnicah mora biti $\frac{1}{3}$ površine sobe;

4. mora imeti ločene prostore za odmor, kuhinjo, pregled učencev, v srednjih šolah pa tudi posebne oddelke za risanje in telesne vežbe;

5. higiensko urejen vodnjak, kolikor ni vodovoda;

6. higiensko urejeno stranišče, in sicer najmanj za vsakih 30 učencev, oziroma 20 učenek po eden oddelek ločeno za moške, oziroma ženske;

7. izgradba šolskega poslopja: temelji, zidovi, okna, stopnišča in vhod morajo ustrezati higienskimi predpisom;

8. vsaka šola mora imeti šolsko kopalnico za potrebe rednega kopanja učencev.

Šolske zgradbe, ki obstojé, se morajo prilagoditi določilom tega predpisa v roku 10 let.

§ 15.

Vsako leto v velikih šolskih počitnicah se morajo izvršiti popravila, snaženje in beljenje vseh učilnic, po predlogu pristojnega zdravnika pa tudi ob času šolskega leta, zlasti ako se pojavi kaka nalezljiva bolezen.

§ 16.

Šolske zgradbe in učilnice se ne morejo uporabljati za druge namene. Ako se po odobrenju šolskega oblastva uporabijo za slavnosti ali prosvetne zборе in predavanja, se morajo drugi dan osnažiti in desinficirati.

V. Pouk in telesne vežbe.

§ 17.

Učni načrt in izvajanje pouka se mora voditi po potrebah zdravstvene zaščite učencev in po njihovem duševnem in telesnem razvoju.

§ 18.

Prepovedano je v isti učilnici imeti ure brez prekinitve in brez zračenja med urami do 10 minut, opoldne pa dve uri.

§ 19.

Šolska učila ne smejo biti izdelana na način, ki je škodljiv za zdravje (predrobne črke, odprte barve in drugo). V ta namen pride vedno v komisije za odobrenje učil in knjig tudi zdravnik higienik.

§ 20.

Posebna pažnja se mora posvetiti sistematskim telesnim vežbam kot sestavnemu delu učnega programa.

§ 21.

Pravilnik in navodila o pouku higiene in telesnih vežb predpiše minister za prosveto po predhodnem soglasju z ministrom za socialno politiko in narodno zdravje, pri strokovnih šolah pa tudi v soglasju s pristojnimi ministri ter po zaslišanju glavnega prosvetnega in glavnega sanitetnega sveta.

VI. Socialni ukrepi.

§ 22.

Pri vsaki šoli, kjerkoli se pokaže potreba in kjer se ugotovi slaba prehrana šolskih otrok, se mora osnovati dijaška kuhinja za prehrano učencev. Pri osnovnih šolah se za te kuhinje določi podpora v občinskih proračunih, za srednje in strokovne šole v banovinskih, za visoke šole pa v državnem proračunu.

§ 23.

Kjerkoli je mogoče, se otvorijo šole v naravi za slabotne učence narodnih šol. Po večjih krajih se ustanovijo v pripravi okolici tudi posebni razredi v naravi. Za ustanovitev takih šol vnesejo občine v svoje proračune potrebna sredstva.

§ 24.

Slabotni in bolehní otroci se pošiljajo čez velike počitnice v okrevališča po pravilniku o pošiljanju otrok v okrevališča, ki ga predpiše minister za socialno politiko in narodno zdravje.

§ 25.

Za slaboumne, kratkovidne, naglušne, gluhoneme, slepe, pohabljenе in trahomatozne otroke se osnujejo posebne šole ali oddelki s specialnim poukom skladno s predpisi §§ 14. in 15. zakona o narodnih šolah. Njihovo število se določi po potrebi, ugotovljenem številu defektnih otrok o priliki sistematskih pregledov, pouk in program dela pa se predpiše s posebnim pravilnikom. V takih šolah se morajo postavljati za učitelje tisti učitelji, ki so se poleg redne izobrazbe izobrazili za to vrsto pouka, in zdravniki, ki so se specializirali za dotične defekte in socialno medicino.

§ 26.

Nikdo ne sme sprejeti na stanovanje in hrano učencev preje, nego dobi za to dovoljenje šolskega oblastva, ter po soglasju s šolskim zdravnikom.

Vsi internati in rodbine, ki sprejemajo učence na stanovanje ali na stanovanje in hrano, so pod nadzor-

stvom šolskih zdravnikov in morajo v vsem ustrezati predpisom higiene.

Šolska oblastva morejo v primeru slabih razmer v teh ustanovah prepovedati sprejemanje učencev, o čemer se predpiše poseben pravilnik.

§ 27.

Za namen zdravstvene zaščite učencev morejo šolska oblastva sprejeti sodelovanje privatne iniciative in društev, ako imajo dotična društva zagotovljena sredstva za podpiranje zdravstvene zaščite.

VII. Fond za zdravstveno zaščito.

§ 28.

Za namen izvajanja zdravstvene zaščite učencev in podpiranja socialnih ukrepov se osnuje fond za zdravstveno zaščito učencev pri državni hipotekarni banki.

§ 29.

Vsak učenec ali učenka mora pri vpisu v katerikoli razred srednje ali njej slične šole (gimnazije, učiteljske, trgovskih, srednjih tehniških, umetniških, strokovnih ali obrtniških šol, davkarskih, strežniških, za sestre pomočnice, meščanskih šol, privatnih ali javnih, državnih ali samoupravnih) plačati šolski upravi naprej za prihodnje leto 20 Din v gotovem denarju. To takso plačajo tudi privatni učenci.

Vsak slušatelj reden ali izreden, na kaki izmed univerz ali višjih šol (pedagoških, ekonomsko-komercialnih, veterinarskih) mora pri vpisovanju v katerikoli semester za vsak semester naprej plačati 30 Din v gotovem denarju.

§ 30.

V fond se vnašajo tudi prostovoljni prispevki, zapuščine (volila) in razni drugi dohodki, ki so namenjeni za zdravstveno zaščito učencev.

§ 31.

Fond se sme uporabiti:

1. za nabavo zdravil in zdravljenje v bolnicah za pošiljanje v okrevališča, zdravilišča, letovališča, ferialne kolonije itd.

2. za zdravstveno prosvetovanje;

3. za pospeševanje in podpiranje telesne izobrazbe in širjenje treznosti med učenci;

4. za osnivanje in vzdrževanje vseh ustanov za socialno-higiensko zaščito učencev (kuhinje, okrevališča, kopališča, bolniške blagajne itd.) s posebno skrbjo za siromašne kraje in vaške šole;

5. za popraviljanje higienskih razmer in ureditev v zgradbah, posebno v siromašnih krajih.

Sredstva fonda se ne smejo v nikakršni obliki trositi za osebne izdatke (plače, potovanja, nagrade, honorarje in slično).

§ 32.

Od zbranih vlog gre 50 % za potrebe šole, ki je vloge tudi pobrala, 15 odstotkov na letovanje in okrevanje učencev, 35 % pa v centralni fond za zaščito učencev v Beogradu pri državni hipotekarni banki. Univerze obdrže 50 % pobranih vlog in s to vsoto se ustanovijo posebni univerzitetni zdravstveni fond.

§ 33.

Centralni fond je nedotakljiv, dokler ne naraste na 10,000.000 dinarjev.

§ 34.

Kot dotacija centralnemu fondu se vnese v državni proračun vsako leto po 500.000 Din, dokler fond ne naraste na 10,000.000 Din.

§ 35.

Centralni fond upravlja odbor, v katerega vstopi:

1. predstavnik ministrstva za prosveto;
2. načelnik sanitetnega oddelka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje;
3. generalni inspektor za higieno;
4. direktor centralnega higienskega zavoda;
5. predstavnik glavnega prosvetnega sveta;
6. predstavnik glavnega sanitetnega sveta;
7. predstavnik univerz;

Odbor izvoli predsednika in tajnika izmed svojih članov.

§ 36.

Odbor iz § 35. sestavlja proračun dohodkov in izdatkov fonda, odloča o posojilih, predlaga razpored sredstev fonda, podpore banovinom ali šolam. Vse svoje odločbe dostavlja odbor ministru za prosveto na odobrenje.

§ 37.

Pri vsaki kraljevski banski upravi je postavljen tudi banski odbor fonda, ki ga tvorijo predstavniki oddelka za prosveto in oddelka za socialno politiko in narodno zdravje, direktor higienskega zavoda in en direktor srednje ali strokovne šole na sedežu banske uprave. Ta odbor ima iste naloge kakor centralni odbor. Njegove odločbe odobrava ban. Za področje uprave mesta Beograda upravlja fond odbor iz § 35.

§ 38.

Fond visokih šol upravlja uprava teh šol.

§ 39.

Naredbodavci prve stopnje so za sredstva banskega fonda bani, za sredstva centralnega fonda pa minister za prosveto, in sicer po določilih zakona o državnem računovodstvu in predpisih o posebnih blagajnicah.

Naredbodavce druge stopnje določi minister za prosveto, oziroma ban.

§ 40.

Vloge za fond se pobirajo o priliki vpisa v šolo. O pobrani vlogi se ne izdaja priznanica, temveč se samo vpiše v vpisnico.

§ 41.

Po teh spiskih od starešine šole overjene vloge se pošljejo najdalj 15 dni po dovršenem vpisovanju državni hipotekarni banki, oziroma podružnici v kraju sedeža banske uprave. Ob istem času se obvesti pristojna banska uprava o nabranih vlogah. Podružnica pošlje takoj 35 % v centralni fond državni hipotekarni banki v Beogradu, ostanek pa ostane pri podružnici.

§ 42.

Podružnica, oziroma centrala državne hipotekarne banke obvešča pristojne banske uprave, ministrstvo za prosveto in ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje o nabranih vlogah z naznačbo, koliko se je od kake šole nabralo, koliko je ostalo v podružnici in koliko se je poslalo v centralni fond.

§ 43.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje v sporazumu z ministrom za prosveto sme najeti posojilo v državi ali v inozemstvu na račun dohodkov centralnega fonda za zdravstveno zaščito učencev zaradi postavljanja domov za potrebe zdravstvene zaštite učencev. Za odplačevanja tega posojila se morejo angažirati dohodki centralnega fonda tudi pred dosego višine 10,000.000 Din.

§ 44.

O stanju fonda morajo pristojne banske uprave predložiti vsakih 6 mesecev poročila ministrstvu za prosveto in ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje.

§ 45.

Vsako leto najdalj do dne 1. avgusta predložijo banski in univerzitetni odbori predloge proračunov dohodkov in izdatkov svojih fondov. Iz teh predlogov sestavi centralni odbor proračun fonda za zdravstveno zaščito učencev, ki ga odobri sporazumno minister za socialno politiko in narodno zdravje in minister za prosveto najdalj do dne 1. oktobra. Odobreni proračun se objavlja v »Službenih novinah«.

§ 46.

Ta zakon stopi v veljavo, kadar ga podpiše kralj, obvezno moč pa dobi, kadar se objavi v »Službenih novinah«. Tedaj neha veljati uredba o upravljanju in načinu trošenja sredstev fonda za zdravstveno zaščito učencev.

Na Bledu, dne 30. avgusta 1930.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat.
čuvár državnega pečata:
minister pravde
dr. M. Srškić s. r.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
Nikola Preka s. r.
Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

198.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za finance ter po zaslišanju predsednika Našega mini-
strskega sveta:

Zakon

o uporabi zakona o organizaciji finančne uprave na uslužbence uprave državnih mono- polov.*

I. Uslužbenci.

§ 1.

(1) V monopolno konceptno službo spadajo urad-
niki I. kategorije: monopolski konceptni uradniki.

(2) V strokovno monopolno službo spadajo uradniki
II. kategorije: monopolski strokovni uradniki.

(3) V manipulativno monopolno službo spadajo
uradniki III. kategorije: monopolski manipulativni urad-
niki.

§ 2.

(1) Poleg pogojev, določenih v zakonu o civilnih
uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, se zahteva
za sprejem v monopolno konceptno službo dokaz o
opravljenem diplomskem izpitu pravne fakultete ali
fakultete ekonomsko-finančnih ved. Za položaj v tej
službi, za katerega je potrebna tehniška izobrazba, pa
se zahteva dokaz o opravljenem diplomskem izpitu na
tistih univerzitetnih ali tehniških fakultetah, na kate-
rih se more doseči izobrazba za službo, na katero se
odreja.

(2) Za sprejem v strokovno in manipulativno mo-
nopolno službo se zahteva dokaz o šolski izobrazbi po
zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih usluž-
bencih.

§ 3.

(1) Pripravniki monopolne službe ne morejo dobiti
stalnosti, dokler ne opravijo predpisanega državnega
strokovnega izpita. Ako tega izpita ne naredé v roku
4 let od dne postavitve, jim prestane služba.

(2) Monopolski strokovni uradniki II. kategorije ne
morejo napredovati v 2. skupino II. kategorije, preden
ne naredijo višjega državnega izpita po pravilniku, pred-
pisanem od ministra za finance.

§ 4.

(1) Kategorije, skupine in položaj monopolskih urad-
nikov se ugotavljajo tako-le:

Kate- gorija	Sku- pina	
I.	1	generalni direktor
	2a	
	2	
	3a	pomočnik generalnega direktorja
	3	
	3a	višji monopolski svetnik
	3	
	4a	monopolski svetnik
	4	

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. sep-
tembra 1930., št. 208/LXXIII/439.

Kate- gorija	Sku- pina	
I.	5	višji monopolski tajnik
	6	monopolski tajnik
	7	monopolski pristav
	8	
	9	monopolski pripravnik
II.	1a	višji monopolski inspektor
	1	monopolski inspektor, višji monopolski kontrolor
	2	monopolski kontrolor
	3	pomožni monopolski kontrolor
	4	
III.	5	monopolski pripravnik
	1	višji monopolski oficial
	2	monopolski oficial
	3	pomožni monopolski oficial
	4	manipulativni monopolski pripravnik

(2) Naziv monopolnega inspektorja morejo imeti
samo uradniki 1. skupine II. kategorije za čas, dokler so
v službi v ministrstvu za finance in v upravi državnih
monopolov, kakor tudi tisti, ki upravljajo tobačno tvor-
nico, tobačne postaje in soline. Ako zamenjajo te dolžno-
sti, se prevedejo ti uradniki na naziv prve skupine II.
kategorije, ki je za to skupino določen.

(3) Število uradniških mest v upravi državnih mono-
polov ugotovi minister za finance v sporazumu z uprav-
nim odborom samostalne monopolne uprave.

(4) Krediti za posamezne kategorije se morejo upo-
rabiti samo za kategorije, za katere so s proračunom
določeni.

§ 5.

Položajne plače v skupinah 2a, 3a in 4a I. katego-
rije so sledeče, in sicer:

v 2a skupini I. kategorije	45.000.—
v 3a „ I. „	39.000.—
v 4a „ I. „	18.000.— dinarjev na leto.

§ 6.

(1) Za generalnega direktorja uprave državnih mo-
nopolov se more postaviti tisti, ki je dovršil fakulteto
ali višjo trgovsko šolo z izpitom zrelosti in je star 35 let
brez ozira na leta, prebita v državni službi.

(2) Za pomočnika generalnega direktorja uprave
državnih monopolov se morejo postaviti monopolski kon-
ceptni in finančni konceptni uradniki, počenši od 4. sku-
pine, brez ozira na čas, ki so ga prebili v skupini, v
kateri se nahajajo, in sicer v najnižjo skupino, določeno
za ta položaj. Ako je pa ta skupina nižja od njihove do-
tedanje skupine, se postavijo z isto skupino, ako so pa
v dotedanji skupini prebili več nego 4 leta, se morejo
postaviti tudi v prihodnjo višjo skupino, določeno za ta
položaj. Pomočnik generalnega direktorja se more po-
makniti v višjo skupino svojega položaja šele, ko je pre-
bil 4 leta v skupini, iz katere se pomakne.

(3) Monopolski konceptni uradniki, počenši od 4.
skupine, se morejo pomakniti v prihodnjo višjo skupino,
ki je v § 4. tega zakona določena za njihov položaj, šele
ko so prebili 4 leta v tisti skupini, iz katere se po-
maknejo.

(4) Monopolski uradniki prve skupine II. katego-
rije, ki imajo položaj monopolnega inspektorja, se mo-

rejo pomakniti v 1a skupino II. kategorije, ako so prebili 4 leta v 1. skupini in ako so za poslednja tri leta ocenjeni kot »odlični«.

(*) Vsi prejemki uradnikov 1a skupine II. kategorije so isti, kakor prejemki monopolskih konceptnih uradnikov pete skupine I. kategorije.

(*) Uradnikom prve skupine III. kategorije, ki imajo 25 let, efektivno prebitih v državni službi, se morejo priznati prejemki druge skupine II. kategorije, ako so se v službi posebno izkazali in ako so ocenjeni za poslednja 3 leta kot »odlični«.

(7) Monopolskim uradnikom pomožnih in glavnih skupin II. kategorije, ki dosežejo v času svoje službe potrebno fakultetno izobrazbo in opravijo državni strokovni izpit, določen za I. kategorijo, se prizna pri prevedbi v I. kategorijo tista pomožna, oziroma glavna skupina I. kategorije, ki je po položajni plači neposredno višja od skupine, iz katere se prevedejo, od dotedanje službe pa se računa v službo v I. kategoriji samo tisti čas, ki se zahteva za dosego skupine, v katero se prevedejo.

II. Doklade na službo.

§ 7.

Monopolski uradniki prejemaajo doklado na službo, in sicer:

v I. kategoriji:

v 1. skupini	3.500—
v 2a. "	3.100—
v 2. "	2.700—
v 3a. "	2.120—
v 3. "	1.720—
v 4a. "	1.320—
v 4. "	920—
v 5. "	920—
v 6. "	920—
v 7. "	520—
v 8. "	520—
v 9. skupini	200— dinarjev mesečno;

v II. kategoriji:

v 1. skupini	600—
v 2. "	450—
v 3. skupini	300— dinarjev mesečno.

§ 8.

Doklade na službo (§ 7.) se računajo za pokojnino s 50% po 20, s 60% po 25, s 75% po 30 in s 100% po 35 letih, ki jih je uradnik efektivno prebil v državni službi

III. Obča določila.

§ 9.

Razpored uradnikov na posle vrši: v upravi državnih monopolov generalni direktor, v podrejenih ustanovah pa njihovi starešine.

§ 10.

Letna ocena monopolskih uslužbencev se sme glasiti: »odlični«, »prav dober«, »dober« ali »slab«. Kot odlični se sme oceniti samo uslužbenec, ki se s sposobnostjo, marljivostjo in uspehom v službi, oziroma strokovno-literarnim delom vidno odlikuje tudi med tistimi

uradniki, ki imajo oceno »prav dober«. Ocena »odlični« velja za uradnike samo tedaj, ako jo potrdi minister za finance po predlogu strokovnega sveta pri ministrstvu za finance, v katerega vstopi za te primere tudi generalni direktor, ter na osnovi izčrpno obrazloženih poročil, ki jih predloži komisija za oceno.

IV. Odgovornost.

§ 11.

Za monopolske uslužbence veljajo glede odgovornosti predpisi zakona o organizaciji finančne uprave (oddelek VI., odgovornost) s temi izpremembami:

(1) Disciplinsko sodišče pri finančnih direkcijah je pristojno za sojenje disciplinskih prestopkov vseh monopolskih uslužbencev v monopolskih ustanovah na področju dotične finančne direkcije, izvzemši monopolske konceptne uradnike. Za sojenje disciplinskih prestopkov monopolskih konceptnih uradnikov, kakor tudi uslužbencev na delu v upravi državnih monopolov je pristojno disciplinsko sodišče pri ministrstvu za finance.

(2) Za disciplinski postopek monopolskih uslužbencev v pokoju, kolikor v zmislu točke 1. tega paragrafa kot bivši uslužbenci uprave državnih monopolov ne spadajo pod oblast disciplinskega sodišča pri ministrstvu za finance kot disciplinskega sodišča prve stopnje, je pristojno disciplinsko sodišče pri finančni direkciji v kraju njihovega stalnega bivališča; ako živijo stalno v inozemstvu, pa disciplinsko sodišče finančne direkcije tistega kraja, v katerem so nazadnje služili.

(3) V disciplinska sodišča pri finančnih direkcijah in pri ministrstvu za finance (§ 63. zakona o organizaciji finančne uprave) vstopi, kadar rešujejo in razsojajo disciplinske prestopke monopolskih uslužbencev (upokojencev) kot sodnik namesto najmlajšega sodnika iz resora ministrstva za finance po činu najstarejši izmed tistih monopolskih uradnikov odgovarjajoče kategorije iz področja dotične finančne direkcije, oziroma uprave državnih monopolov, katere je določil minister za finance na predlog generalnega direktorja za disciplinske sodnike. Ako je zadržan (§ 66. o organizaciji finančne uprave), pride na njegovo mesto po činu najstarejši izmed teh uradnikov.

V. Prehodne naredbes.

§ 12.

(1) Ko stopi ta zakon v veljavo, se more generalni direktor uprave državnih monopolov pomakniti v prvo skupino, pomočniki generalnega direktorja pa v 3a. skupino brez ozira na čas, ki so ga prebili v dotedanji skupini.

(2) Monopolski konceptni uradniki, ki se na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, zatečejo v tretji skupini I. kategorije, se morejo pomakniti v 3a. skupino tudi brez ozira na čas, prebit v tej skupini, ako imajo 20 let efektivne državne službe in fakultetno izobrazbo z opravljenim diplomskim izpitom; istotako se morejo monopolski konceptni uradniki, ki se na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, zatečejo v 4. skupini I. kategorije, tudi brez ozira na čas, prebit v tej skupini, pomakniti iz 4. skupine v 4a. skupino, ako imajo 20 let efektivne državne službe in fakultetno izobrazbo z opravljenim diplomskim izpitom.

(³) Monopolski uradniki, ki se na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, zatečejo v I. kategoriji, za katero nimajo šolske izobrazbe, obdržijo skupino in kategorijo. Ako se zatečejo v šesti ali peti skupini, morejo redno napredovati do vsote četrte skupine, ko dovršijo 5 let v šesti, oziroma v peti skupini.

§ 13.

(¹) Monopolskim konceptnim uradnikom, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v I. kategoriji, se prizna čas, efektivno prebit v katerikoli državni službi tudi pred opravljenim diplomskim izpitom, za čas, prebit v službi I. kategorije.

(²) Monopolskim uradnikom, ki se zatečejo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, v II. kategoriji z že opravljenim diplomskim izpitom na kaki fakulteti ali visoki šoli, kateri je priznan čin fakultete, se prizna tudi do tedanja in daljnja služba do prevedbe v I. kategorijo za službo I. kategorije, ako v roku 30 dni potem, ko je stopil ta zakon v veljavo, vložijo pismo prošnje za prevedbo v I. kategorijo in ako v roku leta dni potem, ko je stopil ta zakon v veljavo, opravijo strokovni izpit ki je predpisan za to stroko monopolske službe, oziroma dopolnitev k temu izpitu. V nasprotnem primeru se morejo prevesti v I. kategorijo samo kot pripravniki.

(³) Oblastni monopolski inspektorji s fakultetno izobrazbo, kakor tudi pravni referent uprave državnih monopolov se morejo prevesti v tretjo skupino I. kategorije, ako imajo na dan, ko stopi ta zakon v veljavo, najmanj 20 let efektivne državne službe.

(⁴) Inspektorji uprave državnih monopolov pri tobačnih tvornicah, ki so dne 1. septembra 1923. imeli plačo Din 5.500.— in efektivnih 25 let državne službe, se morejo prevesti v četrto skupino I. kategorije s tem, da ne morejo dalje napredovati.

§ 14.

(¹) Vsa disciplinsko-kazniva dejanja, storjena pri razglasitvi tega zakona, se sodijo po kazenskih določilih dosedanjih disciplinskih predpisov, kolikor kazenska določila zakona o organizaciji finančne uprave niso milejša.

(²) Glede pristojnosti in postopka disciplinskih sodišč se uporabljajo takoj določila zakona o organizaciji finančne uprave tudi na tiste primere, ki so že v teku, razen tistih, ki so v prvi stopnji že razsojeni.

§ 15.

(¹) Monopolski uradnik, kateremu se, ko stopi ta zakon v veljavo, s tem zakonom:

1. ne ukinja položaj niti se menja naziv, obdrži svoj položaj in naziv;

2. ukinje položaj in menja naziv, obdrži skupino in dobi ustrežajoči naziv;

3. menja naziv, pa ne ukinja položaj, se prevede na naziv, ki ustreza temu položaju in skupini.

(²) Prevedbo uradnikov po prednjem odstavku izvrši v upravi državnih monopolov in v podrejenih jej ustanovah generalni direktor uprave državnih monopolov.

VI. Sklepna določila.

§ 16.

(¹) Prejemki po tem zakonu začno teči od dne 1. aprila 1930.

(²) Povečani prejemki po tem zakonu se izplačujejo na račun prihrankov v vseh kreditih, odobrenih po proračunu državnih izdatkov samostalne uprave državnih monopolov za proračunsko leto 1930/31.

§ 17.

Ta zakon dobi obvezno moč na dan razglasitve v »Službenih novinah«.

Na Bledu, dne 30. avgusta 1930.

Minister za finance:
Dr. S. Šverljuga s. r.

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Aleksander s. r.
Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

199.

Zakon

o otvoritvi učiteljskega v Kastvu.

Mi

ALEKSANDER I.

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
smo na predlog Našega ministra za prosveto ter na osnovi §§ 7. in 9. zakona o učiteljskih z dne 27. septembra 1929. in v soglasju s predsednikom ministrskega sveta odločili in odločamo:

Da se v Kastvu otvori učiteljske.

Naš minister za prosveto naj izvrši ta ukaz.

V Beogradu, dne 1. septembra 1930.

Aleksander s. r.

Minister za prosveto:
Bož. Ž. Maksimović s. r.

Uredbe osrednje vlade.

200.

Na podstavi § 451. zakonika o sodnem kazenskem postopku, § 25. zakona z dne 16. februarja 1929, s katerim se uveljavljajo in uvajajo kazenski zakonik, zakon o sodnem kazenskem postopku in zakon o ustanavljanju in delovanju državnih zavodov za vzgajanje in poboľšanje

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. oktobra 1930., št. 224/LXXVIII/477.

vanje otrok in mlajših maloletnikov, predpisuje minister pravde v sporazumu z ministrom za prosveto:

Uredbo

o načinu vzgajanja v zavodih za vzgajanje otrok in mlajših maloletnikov.*

I.

Obča določila.

Čl. 1.

Zavodi, v katerih se vrši prisilno vzgajanje otrok in mlajših maloletnikov, so ali zasebni ali državni ali drugi javni (občinski, oblastni itd.) zavodi, kolikor ne predpisuje zakon, da se mora vršiti to vzgajanje samo v državnih zavodih. (§ 446., odstavek 1., in 452. z. o. k. pr.)

Čl. 2.

Namen zavodov za vzgajanje otrok in mlajših maloletnikov je s poukom in vzgajanjem izobraziti svoje gojence, da postanejo koristni člani človeške družbe.

Čl. 3.

Izobraževanje je obče in profesionalno.

Čl. 4.

Občo izobrazbo dobijo vsi gojenci zavoda v enaki meri in to izobraževanje mora biti:

1. versko, — s poučevanjem v nauku o veri;
2. moralno — s poučevanjem o osnovnih pojmihi o moralnih načelih in državljskih dolžnostih nasproti sebi, rodbini, družbi, domovini - državi in narodni skupnosti;
3. intelektualno — s poučevanjem v elementarnih naukih v tisti meri, v kateri je to potrebno povprečnemu državljanu središča, v katerem more gojenec živeti in delati po izstopu iz zavoda;
4. fizično — z razvijanjem in jačanjem telesa, čuvanjem in krepljenjem zdravja;
5. estetsko — z negovanjem veščin in umetnosti.

Člen 5.

Profesionalno izobraževanje se mora prilagoditi sposobnostim vsakega gojenca, da bi mogel od tega poklica v prostosti samostalno živeti.

II

Šole v zavodih za vzgajanje.

Člen 6.

Vsi gojenci morajo v zavodu dobiti redno osnovno izobrazbo, po možnosti pa tudi srednjo občo izobrazbo, kakor tudi strokovno obrtno ali poljedelsko izobrazbo. V ta namen se v vsakem zavodu za vzgajanje otrok in mlajših maloletnikov ustanovi: narodna, srednja, obrtna in poljedelska šola.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 10. maja 1930., št. 105/XXXIX/216.

A. Osnovne in višje narodne šole.

Člen 7

Ker prihajajo v zavod večinoma gojenci z nekoliko dovršenimi razredi osnovne šole in ker so tisti, ki pridejo brez šole, po letih rasti zadosti razviti tako duševno, kakor tudi fizično, se mora redno učenje v osnovni šoli v zavodu urediti tako, da se v enem letu obdela skrajšano gradivo iz dveh razredov osnovne šole.

Člen 8.

Skrajšani učni načrt in program za osnovne in višje narodne šole v zavodu izdelava uprava vsakega zavoda, odobrava pa jih ministrstvo za prosveto, oddelek za osnovni pouk.

Člen 9.

Izpiti v osnovnih in višjih narodnih šolah v zavodu se opravljajo po pravilih, ki se predpišejo naknadno.

Člen 10

Vsem gojencem, ki dovršé v zavodu osnovno ali višjo narodno šolo, se izda o tem predpisano izpričevalo. Izpričevalo izdajajo uprave zavodov na koncu šolskega leta.

B. Srednje šole.

Člen 11.

Ako bi bili v zavodih z večjim številom gojencev tudi taki, ki bi mogli študirati srednjo šolo ali kako drugo strokovno (umetniško, slikarsko, glasbeno itd.) šolo, se pošiljajo taki gojenci v ustrezajočo šolo v istem kraju, v kateri se bodo učili, in z njimi se postopa kakor z vsemi drugimi učenci te šole. Uprava dotične šole mora v vsakem primeru sprejeti take gojence.

Člen 12.

Ako bi bilo v kakem zavodu več takih gojencev ki bi mogli posečati srednjo ali kako drugo strokovno šolo, v tem kraju pa bi ne bilo takih šol, ali ako bi bilo z ozirom na red in disciplino pripravnejše, da se ti gojenci ne odstranjujejo iz zavodove zgradbe, se smejo ustanoviti posamezni razredi srednje ali kake druge strokovne šole tudi v zavodu samem.

Člen 13.

Ako bi bilo v kakem zavodu majhno število gojencev, ki bi mogli posečati srednjo ali kako drugo strokovno šolo, v kraju zavoda pa bi ne bilo takih šol, tedaj se vsi ti gojenci premestijo v kak drug zavod, v čigar kraju so take šole, ali v zavod, ki ima svoje srednje in strokovne šole.

Odločbo o premeščanju gojencev iz enega zavoda v drugega izda ministrstvo pravde na predlog uprave dotičnega zavoda.

C. Obrtne šole.

Člen 14.

Vsi gojenci, ki se učijo obrti, morajo hoditi tudi v občo obrtno šolo, ki je v zavodu samem.

Člen 15.

Učni načrt, program dela in ustrojstvo tako strokovnih kakor tudi občnih obrtnih šol v zavodu je enak, kakor v državnih obrtnih šolah iste vrste.

Člen 16.

Obrtne šole v zavodih stojé pod nadzorstvom ministrstva za trgovino in industrijo, oziroma banske uprave.

Člen 17.

Strokovno osebje za vse obrtne šole postavlja ministrstvo za trgovino in industrijo, oziroma banska uprava.

J. Poljedelske šole.

Člen 18.

V zavodih, v katerih se bo pretežno negovalo poljedelstvo, se osnuje poljedelska šola s programom in ustrojem, ki odgovarja nižjim poljedelskim šolam.

Člen 19.

Pouk v poljedelskih šolah izvaja poljedelsko strokovno osebje, ki ga v ta namen postavlja ministrstvo za poljedelstvo na predlog ministra pravde.

Člen 20.

Za tiste gojence, ki bi ne imeli pogojev za posečanje poljedelskih šol, se ustanové:

1. obči tečaji za dosego potrebnega znanja in praktičnega umevanja o poljedelstvu, živinoreji, sadjarstvu, vinogradarstvu, vrtnarstvu, čebelarstvu itd., kakor tudi potrebnega poznavanja glavnih obrti industrijskih poslov, ki gredo neločljivo z obdelovanjem poljedelstva;

2. specialni tečaji za izpopolnjevanje v posameznih poljedelskih stroka, kakor tudi v sodobnem poznavanju, odganjanju in eksploatairanju živinoreje itd.

D. Knjižnice in čitalnice.

Člen 21.

V vsakem vzgojevalnem zavodu se osnuje knjižnica in čitalnica za gojence in strokovno osebje.

Člen 22.

Knjižnice in čitalnice morajo biti opremljene z znanstvenimi knjigami in časopisi, ki so potrebni zavodu in strokovnemu osebju za pravilno izvajanje učnega načrta. Potem pa s knjigami poučnega, moralnega in zabavnega značaja in s knjigami za otroke in mladino.

Člen 23.

Knjige za knjižnice in čitalnice nabavlja upravnik zavoda po predhodnem sporazumu s strokovnim osebjem zavoda.

E. Otroška bioskopska gledališča.

Člen 24.

Poleg strokovnih učil: fizičnih, kemijskih, zooloških in drugih laboratorijev in kabinetov se mora v vsakem

zavodu za vzgajanje in poboljševanje maloletnikov uvesti tudi otroško bioskopsko gledališče, ki služi izvajanju nazornega pouka.

F. Učna metoda.

Člen 25.

Učna metoda za tečaje in šole, kakor tudi predmeti, ki se predavajo, se morajo urediti zmislu primerno in razumno tako, da se od zaostale, neposlušne in k prestopkom nagnjene mladine dobijo poslovno in pravno sposobni državljani, ki bodo na korist sebi in družbi.

Člen 26.

Za čim pravilnejše izvajanje učnega načrta in dosego čim boljšega uspeha v delu za vzgajanje otrok in mlajših maloletnikov se ustanové v vsakemu zavodu oddelki: 1. za otroke, ki so zaostali zaradi nepravilnega pedagoškega postopanja na domu; 2. za slaboumne otroke; 3. za otroke z organskimi napakami in nedostatki; 4. za neposlušne in nedisciplinirane otroke in 5. za normalno razvite in vzgojene otroke.

Člen 27.

Klasifikacijo gojencev po njihovih individualnih lastnostih vrši upravnik zavoda v sporazumu s strokovnim osebjem po predhodnem in vsestranskem preizkušanju, izvršenem v tem pravcu in v ta namen.

III.

Redna zaposlitev.

Člen 28.

Nobeden gojenec ne sme ostati brez zaposlitve niti en trenotek. Zato se mora organizacija celokupnega dela urediti tako, da se vsakemu gojencu zagotovi redna zaposlitev in da se ves njegov svobodni čas izpolni z zabavnim, poučnim in koristnim delom.

IV.

Stalno nadzorstvo.

Člen 29.

Nadzorstvo nad gojenci in celokupnim njihovim delom in razvojem mora biti stalno in sistematsko organizirano tako, da niti en gojenec ni pripuščen samemu sebi niti za trenotek.

V.

Strokovno osebje.

Člen 30.

Vzgojitelji in celokupno drugo strokovno osebje se mora odlikovati tako po svoji strokovni izobrazbi, praktičnem znanju, vzgojevalni spretnosti in moralnih kvalifikacijah, kakor tudi po svoji dokazani ljubezni in zanimanju za vzgojevanje otrok in mladine.

Razen tega ne sme niti eden vzgojitelj imeti nikakih telesnih napak in nedostatkov, temveč mora biti tako razvit, da tudi s svojo zunanostjo vlija gojencem zaupanje in spoštovanje.

Člen 31.

Vzgojitelje, učitelje in celokupno drugo strokovno osebje voli z natečajem nadzorno-posvetovalni odbor, oziroma uprava dotičnega zavoda in predlaga ministrstvu pravde, ministristvo pravde pa predlaga tistemu ministristvu, v čigar resoru je izvoljeni učitelj, da se odredi na delo v zavodu.

Razpis za natečaj izdaja tisto ministristvo, v čigar resoru je strokovno osebje, ki se mora izbrati. Po dovršenem natečaju se dostavijo prijave vseh kandidatov dotičnemu zavodu v nadaljnje poslovanje.

Člen 32.

Izvoljene učitelje prevede ministristvo za prosveto (poljedelstvo, trgovino in industrijo) na delo v dotični zavod toda obdrži jih še nadalje na breme svojega proračuna.

Strokovno nadzorstvo, ocenjevanje, kakor tudi vse napredovanje učnega osebja v vseh zavodnih šolah vrši tisto ministristvo, ki je to osebje poslalo na delo v dotično zavodno šolo.

Člen 33.

Ministristvo za prosveto je zavezano v zmislu predpisov občega pravilnika o uporabi zakona o narodnih šolah dodeljevati na delo v zavodih toliko število učiteljev in vzgojiteljev, kolikor je potrebno za pravilno in uspešno izvajanje učnega načrta in vzgojevanja defektnih otrok.

Člen 34.

Kadar iz kateregakoli razloga preстане potreba za službovanje kateregakoli uslužbenca v zavodu, se tak uslužbenec z odločbo ministristva pravde ter na predlog nadzorno-posvetovalnega odbora ali uprave dotičnega zavoda da na razpolaganje njegovemu ministristvu in na njegovo mesto se izvoli z natečajem drug uslužbenec. V primeru nujne potrebe sme uprava zavoda take uslužbence takoj suspendirati od dolžnosti, ne da bi čakala na odobrenje ministristva pravde.

Člen 35.

Hospitiranje, ki ga določa člen 18. uredbe o ustanavljanju in delovanju državnih zavodov za vzgajanje in poboljševanje otrok in mlajših maloletnikov z dne 18. februarja 1930., se smatra za specialni tečaj za izobrazbo učiteljev za delo z defektnimi otroci, ki so poslani na prisilno vzgojevanje kot moralno propali otroci (čl. 180. zakona o narodnih šolah z dne 5. decembra 1929.).

Člen 36.

Vsi učitelji in upravniki zavodov za vzgajanje in poboljševanje maloletnikov uživajo ugodnosti, določene v členu 7., odstavek II., zakona o civilnih uradnikih in ostalih uslužbencih.

Razen tega dobiva vse osebje zavoda za vzgajanje in poboljševanje maloletnikov, ki je neprekinjeno zaposleno v zavodu, brezplačno hrano za sebe in svojo rodbino, s

katere se razumeva zakonita žena in otroci, in sicer v višini s tabelo predpisanega pravilnika hrane za gojence.

VI.

Disciplinsko-vzgojni ukrepi.

Člen 37.

V primerih, kadar se gojenec pokaže neposlušnega ali kadar se nedostojno vede ali kadar dela nered ali kadar se pokaže nemarnega in zanikrnega v izvrševanju svojega poziva ali kadar se začne v njem kazati lenoba in sirovost, skuša neposredni starešina in vzgojevalno osebje, da se s primernim načinom v obliki opomina in pouka taki pojavi prepreči in s časom izkorenini. Ako bi pri tem opomin in pouk ne zadostovala, se uporabijo tudi strožji disciplinsko-vzgojni ukrepi.

Člen 38.

Pri določevanju disciplinsko-vzgojnih ukrepov je treba gledati nato, da se odredi tisti ukrep, ki je za dani primer najprikladnejši in najprimernejši, da gojenca odvrne od nadaljnjega vršenja takih in sličnih prestopkov. Razen tega je treba imeti vedno pred očmi individualne lastnosti gojenca, proti kateremu se odreja disciplinsko-vzgojni ukrep. Stroge ukrepe je treba uporabljati samo tedaj, kadar so blažji ukrepi ostali brez stvarnega učinka.

Člen 39.

Disciplinsko-vzgojne ukrepe odredi upravnik zavoda v sporazumu z vzgojevalno-strokovnim osebjem. Premestitev v sličen zavod odobri ministristvo pravde.

VII.

Sklepno določilo.

Člen 40.

Čas najmanj dveh let, prebit na praktičnem delu v zavodih za vzgajanje in poboljševanje maloletnikov, se računa sedanjim upravnikom in učiteljem za dovršen tečaj, ki ga določa člen 35. te uredbe. Zato uživajo tudi oni ugodnost, ki jo določa člen 7., odstavek II., zakona o civilnih uradnikih in drugih uslužbencih, in to počenši od dne 1. maja 1930.

Člen 41.

Ta uredba stopi v veljavo in dobi obvezno moč od dne razglasitve v »Službenih novinah« in od tega dne prestanejo vsi prejšnji predpisi, ki bi nasprotovali njenim predpisom.

V Beogradu, dne 24. aprila 1930. Št. 39330.

Minister pravde:

Dr. M. Sršić s. r.

Minister za prosveto:

B. Maksimović s. r.

201.

Ker je pri Pokojninskem zavodu za nameščence v Ljubljani v mesecu decembru 1929. znašal povprečni znesek zavarovalnih prejemkov 21.232.— Din, določam na podstavi pooblastila člena 4. zakona o pokojninskem zavarovanju nameščenec z dne 12. maja 1922. (»Službene novine« št. 125/1922 — Uradni list z dne 26. junija 1922., št. 190/68) za pokojninsko zavarovanje nameščenec, počenši od 1. oktobra 1930., plačilne razrede po tej naredbi in odrejam, da se morajo začasne odredbe §§ 3., 8. in 33. tega zakona glasiti, kakor sledi:

Naredba

ministra za socialno politiko in narodno zdravje, s katero se izpreminjajo plačilni razredi za pokojninsko zavarovanje nameščenec.*

Člen 1.

Plačilni razredi po drugem odstavku § 3. zakona so naslednji:

Plačilni razred	Znesek letnih prejemkov kot merilo za določanje plačilnih razredov		Znesek zavarovanih letnih prejemkov
	Od dinarjev	Do dinarjev	Dinarjev
I	150.—	6.000.—	5.400.—
II	6.001.—	8.640.—	7.200.—
III	8.641.—	12.000.—	10.800.—
IV	12.001.—	17.230.—	14.400.—
V	17.231.—	20.400.—	16.200.—
VI	20.401.—	27.000.—	18.000.—
VII	27.001.—	30.000.—	21.000.—
VIII	30.001.—	33.000.—	24.000.—
IX	33.001.—	36.000.—	27.000.—
X	36.001.—	39.000.—	30.000.—
XI	39.001.—	42.000.—	33.000.—
XII	42.001.—	48.000.—	36.000.—
XIII	48.001.—	54.000.—	39.000.—
XIV	54.001.—	in več	42.000.—

V tretjem odstavku § 8. zakona omenjeni znesek K 6.000.— se zvišuje za prispevke, ki jih je treba plačevati po 1. septembra 1930., na Din 14.000.—.

Člen 3.

V § 8. zakona omenjene rente se določajo tako-le:

V plačilnem razredu	Delna osnovna renta po 60 mesecih letno	Celotna osnovna renta po 120 mesecih letno	Letni povšek po 120 mesecih letno	Najvišji znesek invalidske rente po 40 letih
	Din	Din	Din	Din
I	1.080.—	1.620.—	81.—	4.050.—
II	1.440.—	2.160.—	108.—	5.400.—
III	2.160.—	3.240.—	162.—	8.100.—
IV	2.880.—	4.320.—	216.—	10.800.—
V	3.240.—	4.860.—	243.—	12.150.—
VI	3.600.—	5.400.—	270.—	13.500.—
VII	4.200.—	6.300.—	315.—	15.750.—
VIII	4.800.—	7.200.—	360.—	18.000.—
IX	5.400.—	8.100.—	405.—	20.250.—
X	6.000.—	9.000.—	450.—	22.500.—
XI	6.600.—	9.900.—	495.—	24.750.—
XII	7.200.—	10.800.—	540.—	27.000.—
XIII	7.800.—	11.700.—	585.—	29.250.—
XIV	8.400.—	12.600.—	630.—	31.500.—

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. oktobra 1930., št. 224/LXXVIII/485.

Člen 4.

V § 33. zakona določene premije znašajo:

V plačilnem razredu	Mesečno Din	Od tega odpade mesečno na	
		delodajalca D'n	nameščenca Din
I	54.—	54.—	—.—
II	72.—	72.—	—.—
III	108.—	96.—	12.—
IV	144.—	114.—	30.—
V	162.—	123.—	39.—
VI	180.—	130.—	50.—
VII	210.—	140.—	70.—
VIII	240.—	150.—	90.—
IX	270.—	160.—	110.—
X	300.—	170.—	130.—
XI	330.—	180.—	150.—
XII	360.—	190.—	170.—
XIII	390.—	200.—	190.—
XIV	420.—	210.—	210.—

Člen 5.

Ta naredba stopi v veljavo dne 1. oktobra 1930.

Beograd, dne 22. septembra 1930., St. št. 23.648.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
Nikola Preka s. r.

202.

Naredba

o zaščiti vinskih proizvodov po izvoru iz Francije.*

Ker je francoska vlada notificirala naši vladi v zmišlu člena 15. konvencije o trgovini in plovitvi, sklenjene med kraljevino Jugoslavijo in Francijo dne 30. januarja 1929. in uzakonjene z zakonom z dne 15. maja 1929., svoje geografske nazive izvora vinskih proizvodov, ki uživajo na francoskem ozemlju zaščito, in sicer na osnovi člena 9., drugi odstavek zakona o pobijanju nelojalne konkurence z dne 4. aprila 1930., s katerim se določa, da se morejo inozemski nazivi krajin zaščititi z naredbo pristojnega ministra v primeru reciprocitete ter z ozirom na omenjeni člen 15. konvencije, s katerim sta se obe državi pogodnici vzajemno zavezali zaščititi na svojih ozemljih nazive krajin druge stranke pogodnice, ako jih je zaščitila ona, ter sporazumno z ministrom za poljedelstvo

predpisujem:

da počenši od dne 15. novembra 1930. vsi nazivi krajin, naštetih v notificiranem seznamu francoske vlade, ki se nižje objavlja kot dodatek I. k tej naredbi, uživajo zakonito zaščito na našem ozemlju v duhu omenjenega zakona o nelojalni konkurenci, kolikor se tiče obeleževanja izvora vinskih proizvodov.

Po tem smejo v bodoče vsi vinski proizvodi, ki se puščajo v promet in prodajo, biti obeleženi s kakim iz-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 8. oktobra 1930., št. 230/LXXX/495.

med notificiranih nazivov krajin francoskega ozemlja samo tedaj, ako so ti proizvodi po izvoru v resnici iz označenega kraja.

Vsi vinski proizvodi, neupravičeno opremljeni s kakim izmed notificiranih francoskih geografskih nazivov, ki so v prometu ali so se dali v prodajo pred razglasitvijo te naredbe, se morajo vzeti iz prometa najdalj do zgoraj označenega roka, ako se popolnoma ne odstrani neupravičena označba izvora.

Dodatki kakih izrazov k tako zaščitenim geografskim nazivom, ki se uporabljajo v trgovini, da bi se temu nazivu dal generičen izraz, kakor »žanr«, »tip« itd. ali poudarjanje pravega izvora blaga poleg neupravičeno uporabljenega geografskega naziva »jugoslovenski« itd. so prepovedani v zmislu omenjenega člena 15. konvencije v zvezi s § 7. zakona o pobijanju nelojalne konkurence.

Novi nazivi geografskega izvora francoskega ozemlja za vinske proizvode, kakor tudi možna izprememba tega že notificiranega seznama se bodo objavljali s posebnimi naredbami.

V Beogradu, dne 26. septembra 1930. Pr. št. 1458.

Minister za trgovino in industrijo:
Juraj Demetrović s. r.

DODATEK I.

k naredbi ministra za trgovino in industrijo z dne 26. septembra 1930., Pr. št. 1458, izdani sporazumno z ministrom za poljedelstvo.

Seznamek geografskih nazivov izvora vinskih proizvodov iz Francije, ki ga je dostavila francoska vlada v zmislu člena 15. konvencije o trgovini in plovitvi s Francijo.

Appellations diverses.

Bergerac, Champagne, Clairette-de-die, Gaillac, Juraçon, Montbazillac, Muscadet de Sèvre et Maine, Muscadet de la Haie (Fouassière), Villaudric.

Cotes du Rhône.

Châteauneuf du Pape, Côte-Rôtie, Hermitage, Tain l'Hermitage et Crozes l'Hermitage, St. Péray, Tavel.

Languedoc et Roussillon.

Banyuls, Blanquette de Limoux, Corbières, Frontignan, Minervois.

Région de l'Anjou.

Anjou-Layon, Anjou-Coteaux de Layon, Anjou-Beaulieu, Anjou-Faye, Anjou-St. Lambert du Lattay, Anjou-Rablay, Anjou-Chanzeaux, Anjou-Thouarée, Anjou-Coteaux de la Loire, Anjou-Coteaux Ste. Catherine, Anjou-Coteaux de Rochefort et du Layon, Anjou-et-Côtes du Layon, Anjou-Charme, Anjou-Charme-Coteaux du Layon, Anjou-Briollay, Arbois (Jura), Arbois-Pupillin (Jura), Beaulieu, Beaulieu-Coteaux du Layon, Beaulieu-sur-Layon, Coteaux de Beaulieu, Coteaux du Layon-Chaudefonds grand vin d'Anjou, Coteaux de Saumur, Coteaux de Bonzaux, Coteaux du Loir, Coteaux de la Sarthe, Côtes du Layon, Crû du Layon, Champigny, Epiré, Faye, Grand vin d'Anjou-Côtes du Layon, Grand d'Anjou, Haut Anjou, Jura, Layon, Ligré, Rablay, Rive gauche du Layon, Saumur, Saint-Barthélemy, Savennières, Seyssel (Ain), Thouarcé.

Touraine et Orléanais.

Bourgueil et Breton de Bourgueil, Chinon et Breton de Chinon, Chouzy, Côtes du Cher, Saint-Nicolas de Bourgueil, Sancerre, Touraine, Vins de Sologne, Vouvray et Coteaux de Vouvray.

Région de Bourgogne.

Aloxe, Arcenant, Auxey, Beaune, Beaujolais, Bourgogne, Brochon, Chambolle, Chassagne, Chablis et Petit-Chablis, Chaux, Chenove, Chorey, Cirey-les-Nolay, Comblanchien, Concoeur et Corboin, Corgoloin, Cormot, Corpeau, Côte maconnaise, Côte chalonnaise, Couchey, Daix, Bezize-les-Maranges, Dijon, Echeveronne, Echezaux, Fixez, Fixin, Flagey-les-Cilly, Fleury, Fontaine-les-Dijon, Fussey, Gevrey, Juliéna, Larocheptot, Mâcon, Magny-les-Villiers, Mandelot, Marsannay-la-Côte, Mavilly, Meloizey, Meully, Meursault, Moulin-à-Vent, Monthélie, Mercurey, Montrachet, Moret, Nantoux, Nolay, Nuits et Côte de Nuits, Perrigny, Pommard, Prémaux, Prissey, Pomard, Pouilly ou Pouilly-Fuisse, Puligny, Santenay, Savigny, Serrigny, Saint-Aubin, Saint-Romain, Santenots, Rully, Richebourg, Vauchignon, Villars-Fontaine, Villers-la-Faye, Volsne-Romanée, Vougeot, Volnay.

Région de Bordeaux.

Barsac, Blaye, Blayais et Côtes de Blaye, Bourg, Côtes de Bourg, Bourgeois, Cubzadais, Entre-Deux-Mers, Fronsac, Graves, Haut-Bénauge, Loupiac, Margaux, Médoc, Pauillac, Pomerol, Sauternes, Sainte-Croix-du-Mont, Saint-Emilion, Montagne-Sainte-Emilion, Puisseguin, Saint-Georges, Sainte-Foy, Saint-Julien, Bordeaux.

Alsace.

Alsace (vin d'), Ammerschwihr, Ammerschwihr-Kaeferkopf, Amerschwihr-Katzelbourg, Ammerschwihr-Meywihr, Barr, Barr-Gaensbrönnel, Barr-Côte de l'Eglise, Barr-Vieille Chapelle, Barr-Weinberg, Barr-Pruegel, Bennwihr, Berheim, Bergheim-Kanzelberg, Colmar, Colmar-Hardt, Eguisheim-Pfirsichberg, Eguisheim-Eichberg, Fürdenheim, Guebwiller-Scheiwing, Guebwiller-Kessler, Guebwiller-Kitterle, Guebwiller-Manberg, Guebwiller-Zaehring, Gimbrett, Hattstatt, Hattstatt-Elsberg, Hattstatt-Scherkessel, Hunawihr, Ingersheim, Ingersheim-Kappala, Katzenthal, Kaysersberg, Kaysersberg-Château, Kaysersberg-Geisbourg, Kientzheim, Kientzheim-Kirrenbourg, Kientzheim-Weinbach, Leimbach, Mitterbergheim, Mittelbergheim-Pfoeller, Mittelbergheim-Lerchenberg, Mittelbergheim-Brandluft, Mittelbergheim-Zotenberg, Mittelbergheim-Hagel, Mittelbergheim-Ritteney, Mittelbergheim-Forst, Mittelwihr, Niedermorschwihr, Niedermorschwihr-Duttstein, Osenbach, Ribeauvillé, Ribeauvillé-Geisberg, Riquewihr, Riquewihr-Schoenenbourg, Riquewihr-Rosenbourg, Riquewihr-Burgelé, Riquewihr-Sporen, Rohrschwihr, Rouffach, Rouffach-Issenburg, Sigolsheim, Sigolsheim-Schlossberg, St. Hippolyte, Soultzmatt, Soultzmatt-Zinnkoepflé, Thann, Thann-Rangen, Thann-Stauffen, Thann-Blosen, Thann-Feld, Turckheim, Turckheim-Brand, Voegtlinshoffen, Voegtlinshoffen-Hatschbourg, Walbach, Westhalten, Wettolsheim, Wettolsheim-Steingrüber, Wintzenheim, Wintzenheim-Hengst, Wintzenheim-Schofflitt, Wihr-au-Val-Stecklitt, Wintzfelden, Zellenberg, Zellenberg-Schlossberg, Zimmerbach.

Eaux de vie de vin.

Armagnac: Bas Armagnac, Haut Armagnac, Ténarèze; Cognac: Grande Champagne ou, Fine Champagne,

Petite Champagne, Premiers Bois, Bons bois, Fins bois;
Eau de vie de l'Hermitage, Eau de vie de Gaugeres,
Eau de vie de Pomerols.

Eau de vie de marc de raisin.

Marc de Bourgogne: Beaujolais, Chablis, Charme
Charbertin, Clos-Vougeot, Corton, Coulanges, Mâconnais,
Morgon, Odenas, Saint-Julien, Bantelay, Savigny-les
Beaune, Vosne-Romanée; Marc des Côtes du Rhône,
Marc de l'Hermitage, Marc de Touraine, Marc d'Arbois,
Marc du Jura.

203.

Na podstavi § 14. zakona o zdravstvenih občinah
z dne 27. februarja 1930. ter v soglasju s predsednikom
ministrskega sveta (zak. št. 419 z dne 18. septem-
bra 1930.) predpisujem:

Pravilnik o delu občinskih zdravnikov.*

Člen 1.

Občinski zdravnik mora v samostalnih in združenih
zdravstvenih občinah brezplačno zdraviti siromašno
prebivalstvo po določilu § 14., točke 1., zakona o zdrav-
stvenih občinah.

Za siromašno se smatra vsaka tista oseba, kateri
izda njena občina potrdilo, da ne more plačati bolniških
stroškov (pristojbin), po poslednjem odstavku člena 7.
zakona o bolnicah, ki ni po nikakem zakonu zavezana
zavarovanju za primer bolezni ali kake nesreče, niti
član kakega privatnega udruženja za podpiranje bolni-
kov, niti je kdo drugi po zakonu obvezan za njeno vzdr-
ževanje.

Ostalo prebivalstvo zdravi občinski zdravnik za na-
grado, ki jo predpiše ban po zaslišanju zdravniške zbor-
nice in banskega sanitetnega sveta.

Prvo pomoč v nujnih primerih mora občinski zdrav-
nik nuditi povsod in vsakomur, brez ozira na imovin-
sko stanje. Za izkazovanje prve pomoči mora biti zdrav-
nik opremljen z zadostno količino potrebnih zdravil,
obvezilnega materiala in zdravniškega orodja (instru-
mentov). Zdravnikov izdatek za porabljenega zdravila in
obvezilni material pri izkazovanju prve pomoči povrne
zdravstvena občina za siromašne osebe.

Člen 2.

To dolžnost vrši občinski zdravnik tako v kraju svo-
jega stanovanja, kakor tudi v celem svojem področju.
Zdravnikovo stanovišče naj bo po možnosti v sredini
samostalne ali na središču združenih zdravstvenih občin.

Člen 3.

Občinski zdravnik mora preprečevati in zatirati na-
lezhljive bolezni, voditi o njih evidenco in predlagati
predpisana poročila, ravna se pri tem po predpisih
zakona o zatiranju nalezljivih bolezni in pravilnikov, iz-
danih na podstavi § 59. istega zakona.

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 1. okto-
bra 1930., št. 224/LXXVIII/484.

Člen 4.

Dolžnost občinskega zdravnika je, da skrbi za po-
speševanje zdravja dojenčev in malih otrok v lastni ali
tuji rodbini ter po zakonitih predpisih o zaščiti otrok.

Člen 5.

Občinski zdravnik vrši dolžnost šolskega zdravnika
v narodnih šolah, ako ni v kraju takega zdravnika, po
predpisih zakona o narodnih šolah ter po pravilniku o
dolžnostih šolskih zdravnikov.

Člen 6.

Občinski zdravnik ima svojo ročno lekarno po pred-
pisih §§ 8. in 24. zakona o lekarnah in nadzorstvu nad
prometom z zdravili.

Člen 7.

Na poziv pristojnih oblastev in higienskih ustanov
mora občinski zdravnik v nujnih razmerah vršiti za-
časno zdravstveno službo v vsem področju, predpisano
za državne zdravnike obče uprave ter po zakonih, ured-
bah, pravilnikih in faredbah, ki veljajo za državne
zdravnike obče uprave.

Občinski zdravnik vodi redno evidenco o vsem, kar
mu je dano na dolžnost z državnimi, banovinskimi ali
občinskimi naredbami.

V redno dolžnost občinskega zdravnika spada tudi
skrb za vse zdravstvene razmere v njegovem področju
ter po zakonitih predpisih.

Člen 8.

Občinski zdravnik mora prosvetovati narod v zdrav-
stvenem oziru ter po uredbi ministrstva za narodno
zdravje z dne 3. marca 1928., H. št. 9865.

Člen 9.

Občinski zdravnik obhodi periodično svoje področje
in izvrši v posameznih krajih ambulatorne preglede in
zdravljenje tudi brez posebne naredbe ali poziva. Na
osnovi proučevanja zdravstvenih razmer v svoji občini
predloži pristojnemu oblastvu predloge o vsem, kar bi
moglo ugodno vplivati na zdravje prebivalstva tako gle-
de stanovanja, kakor glede prehrane in preskrbe s pitno
vodo in ostalih potreb.

Člen 10.

Občinski zdravnik urejuje statistične podatke o gi-
banju prebivalstva (porokah, rojstvih in umiranju) v
svoji občini po poročilih, ki jih morajo pristojna obla-
stva pošiljati občini, ter predlaga o tem predpisana po-
ročila s potrebnimi predlogi na osnovi pravilnika za
zbiranje podatkov o gibanju prebivalstva.

Člen 11.

Občinski zdravnik predlaga pristojnemu oblastvu
predloge o asanacijah in sodeluje sam strokovno pri
teh delih ter po predpisih zakona o pomoči za asanacijo
vasi in pravilnika, predpisanega na osnovi tega zakona.

Člen 12.

Občinski zdravnik je stalen član vseh komisij za dajanje dovoljenj za postavitve ali preuredbe posameznih zgradb in njihovo uporabo, zlasti za šole in vsa druga poslopja, namenjena javnim potrebam.

Člen 13.

Občinski zdravnik vodi nadzorstvo nad pokopališči, mrtvašnicami (kapelami) in delom mrljskih preglednikov, ako ne vodi tega on sam. On skrbi, da se predpisi, ki se nanašajo na pokopavanje in prenose mrljev, točno in po predpisu izvršujejo.

Člen 14.

Občinski zdravnik nadzoruje delo pomožnega osebja v občinski zdravstveni službi.

V Beogradu, dne 20. septembra 1930., S št. 16.800.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje:

Nikola Preka s. r.

204.

Pravilnik

o načinu pobiranja in o uporabi pobranih pristojbin za preizkušanje in odobravanje zdravil in zdravilnih specialitet.*

Člen 1.

Po členu 14. pravilnika o zdravilih in zdravilnih specialitetah S. št. 12620/30. je določena pristojbina za odobrenje preparatov, in sicer za inozemske 1000 Din, za domače pa 500 Din. Ta pristojbina se vplačuje s poštnim čekom blagajnici stalnega strokovnega sveta za preizkušanje zdravil.

Blagajnica stalnega strokovnega sveta mora pri poštni hranilnici otvoriti tekoči račun.

Na isti način ter na poziv stalnega strokovnega sveta za preizkušanje zdravil mora stranka vplačati znesek stroškov za znanstveno in klinično preizkušanje preparatov. Višino teh stroškov določi za vsak primer posebej stalni strokovni svet po obsegu del, potrebnih za preizkušanje preparata.

Člen 2.

O vseh prejemkih te vrste mora blagajnica stalnega strokovnega sveta voditi redne knjige.

Blagajnica mora vsak mesec predložiti poročilo seji stalnega strokovnega sveta.

Izplačila more vršiti blagajnica samo na osnovi naredbe predsednika in tistega člana sveta, po čigar nalogu se opravljajo vsi posli sveta administrativne narave. Kolikor bi bil ta član sveta izvoljen tudi za predsednika sveta, tedaj določi strokovni svet iz svoje sredine še enega člana kot naredbodavca za izplačilo poleg predsednika.

Člen 3.

O prejemkih in izdatkih predloži blagajnica stalnemu strokovnemu svetu proračun za trimesečno razdobje,

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. oktobra 1930., št. 224/LXXVIII/1483.

v katerega se mora vstaviti aproksimativna vsota dohodkov od pristojbin in stroškov kot dohodek, med postavkami izdatkov pa določiti: a) za administrativne stroške: prejemki osebja, stroški zakupnine uradnih prostorov, pisarniška oprema, tiskanje potrebnih tiskovin in uradnih poročil; b) nagrade članom stalnega strokovnega sveta; c) stroški za znanstveno in klinično preizkušanje preparatov.

Proračun odobrava minister za socialno politiko in narodno zdravje.

Člen 4.

Vsi nepotrošeni presežki dohodkov se dajo na razpolaganje ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje zaradi osnivanja in podpiranja ustanov za pospeševanje narodnega zdravja, za nabavo potrebnih sredstev za zatiranje nalezljivih bolezni, za pokritje stroškov za reden pregled lekarn in za propagando in podpiranje gojenja in zbiranja zdravilnih rastlin.

Člen 5.

Ta pravilnik se predpisuje na podstavi pooblastila iz člena 27. pravilnika o zdravilih in zdravilnih specialitetah S. št. 12620. z dne 5. VI. 1930. ter stopi v veljavo z razglasitvijo v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 10. septembra 1930., S. št. 19314.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:

Nikola Preka s. r.

205.

Na podstavi odločbe gospoda predsednika ministrskega sveta z dne 14. maja 1930., št. 1515, predpisujem naslednji

Pravilnik

o uporabi, vzdrževanju in amortizaciji potniških avtomobilov pri oddelku za davke in finančnih direkcijah.*

§ 1.

(¹) Potniški avtomobili se uporabljajo pri finančnih direkcijah in oddelku za davke za hitra službena potovanja, ki so v zvezi s kontrolo za pravilno, pravočasno in dobro odmero davkov kakor tudi s kontrolo pobiranja vobče, posebno pa s kontrolo eksekutivnega pobiranja.

(²) Avtomobili se ne smejo uporabljati:

1. za privatne namene kogarkoli izmed državnih uslužbencev;
2. za vožnjo od stanovanja v pisarno in nazaj;
3. za vožnjo do železniške ali parniške postaje in nazaj, pa najsi bo potovanje tudi službeno;
4. za kontrolo odmere in pobiranja davkov, ki mora pri posamezni upravi ali pristojnem oblastvu trajati ves dan ali več dni;
5. za kontrolo dela davčnih organov zunaj sedeža davčnih uprav;

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 13. septembra 1930., št. 209/LXXIV/452.

6. za službeno delo zunaj pisarne, pa na sedežu pristojnega oblastva in slično.

(3) Za uporabo teh avtomobilov v namene, omenjene v prednjem odstavku, se odgovarja disciplinsko in materialno po določenih § 13.

§ 2.

S potniškim avtomobilom za potrebe oddelka za davke in finančne direkcije v Beogradu razpolaga načelnik oddelka za davke, oziroma njegov namestnik, z avtomobilom pri ostalih finančnih direkcijah pa finančni direktorji, oziroma njihovi pomočniki.

§ 3.

Pravico do uporabe avtomobila imajo: pomočniki ministra za finance; načelnik oddelka za davke; finančni direktorji; pomočniki finančnih direktorjev.

Ostali uradniki oddelka za davke in finančnih direkcij uporabljajo avtomobil, kadar zahteva to nujna potreba službe in jim njihovi starešine odredijo uporabo avtomobila. Uradniki, ki niso v neposredni zvezi z upravljanjem davkov, ne morejo uporabljati avtomobila.

§ 4.

Minister za finance, pomočniki ministra za finance, načelnik oddelka za davke in drugi uradniki tega oddelka smejo, kadar so zaradi inspekcije na ozemlju kake finančne direkcije, uporabljati avtomobil dotične direkcije po pogojih iz tega pravilnika.

§ 5.

Avtomobili se morajo uporabljati za službena potovanja v prvi vrsti tedaj, kadar se morajo v enem dnevu pregledati dva ali več uradov. V ostalih primerih in, ako to zahteva nujna potreba, se sme avto uporabiti tudi tedaj, ako se mora izvršiti pregled kakega urada, pri katerem traja uradovanje ves dan ali morda tudi še več, toda v tem primeru se mora avto vrniti na sedež.

§ 6.

V odločbi za potovanja se mora vedno označiti, ali se bo vršilo potovanje z avtomobilom ves čas ali samo za del pota in za kateri del pota.

§ 7.

Za službena potovanja z avtomobilom pripada računopolagačem pravica zaračunavati kilometrino po »Uredbi o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državljanov uslužbencev«, toda kilometrina se ne izplačuje njim, nego se izroča finančni direkciji na korist računu za vzdrževanje avtomobila.

§ 8.

Finančne direkcije osnujejo glede uporabe avtomobila poseben »Račun«. Na strani »prejemkov« se mora kot prva postavka vpisati vsota 5.000— Din, katero vzame organ, kateremu je poverjeno upravljanje in čuvanje avtomobila, na začasno priznanico od krajne davčne uprave na račun dohodkov od eksekutivnih stroškov.

§ 9.

Iz dobljene vsote 5.000— Din nabavi odgovorni organ za prvi začetek potrebno količino bencina, olja, orodja in ostale potrebščine ter vpiše ta izdatek na strani »izdatek« in ga izkaže z rednimi računi.

§ 10.

O priliki vsakega potovanja opremi odgovorni organ avtomobil z zadostno količino bencina, olja in ostalega. Prejem te količine mu potrdi oseba, ki je določena za potovanje, o nabavljenih in izdanih količinah omenjenega materiala pa vodi odgovorni organ dnevnik, v katerem navede točno dan in nabavljeno količino kakor tudi dan in količino izdanega materiala in številko naredbe, po kateri se je potovanje izvršilo.

§ 11.

Ako zmanjka na potu bencina ali olja ali ako nastane kak pogrešek na avtomobilu, nabavi računopolagač potrebno količino, pogrešek pa da popraviti iz prejete akontacije in tak izdatek izkaže z uradnim računom od dobavljača, oziroma osebe, ki je izvršila popravilo.

§ 12.

Po izvršenem potovanju predloži računopolagač račun o eventualni nabavi bencina, oziroma popravilih, načelnik oddelka za davke, oziroma finančni direktor pa izda izplačilni blagajni nalog, da se ti izdatki likvidirajo na breme odobrene kilometrine, eventualni ostanek kilometrine pa da se zaračuna v »Računu« kot prejemek.

Ves znesek, ki pripada računopolagaču za kilometrino, se mora vpisati v »Račun« na strani »prejemek«, eventualni izdatki za bencin in popravilo po predloženih računih pa na strani »izdatek«, prejeti računi pa služijo kot blagajniški dokumenti.

Nabavljene količine bencina in olja mora računopolagač vpisati kot nabavo tudi v dnevnik, potroške pa kot izdatek.

§ 13.

Za pravilno stanje avtomobila morajo skrbeti osebe, navedene v § 2.

Za škode, narejene z neredno uporabo avtomobila ali z nepažnjo, odgovarja poleg disciplinske odgovornosti in izvrši popravilo na svoje stroške oseba, ki je škodo povzročila, oziroma oseba, ki je uporabila avtomobil za nedovoljeno potovanje. Razen tega mora oseba, ki je avtomobil nedovoljeno uporabila, dati državi odškodnino za uporabo po predpisih, ki veljajo za avtotakse, ta vsota se mora zaračunati v »Račun« kot dohodek na strani »prejemek«.

§ 14.

Kadar dosežejo prejemki v »Računu« toliko vsoto, da znaša saldo 10.000 Din, se vrne vzeta akontacija 5.000— dinarjev fondu dohodkov od eksekutivnih stroškov in prodaje uradnih obrazcev. V bodoče se mora, čim preseže saldo vsoto 5.000— Din za vsaj 1.000— Din, dotični presežek vložiti pri državni hipotekarni banki ali njeni podružnici v »fond za vzdrževanje, uporabo in amortizacijo avtomobilov«.

Račun mora pristojna krajevna kontrola vsakega pol leta preizkusiti in odobriti.

§ 15

Vsak avtomobil mora biti zavarovan proti nezgodam, premija za zavarovanje pa se plačuje iz dohodkov »Računa«.

§ 16.

Avtomobil se mora namestiti na varnem kraju v finančni direkciji sami, oziroma v poslopiju ministrstva za finance — po možnosti v posebni garaži — za katero mora skrbeti odgovorni organ. Ako se tak prostor ne bi mogel najti, je treba poskrbeti, da se spravi v prostorih kakega drugega državnega poslopja, ako pa tudi takega ni, se mora vzeti privatna garaža v najem, najemnina za njo pa plačati iz dohodkov »Računa«.

Ključne garaže hranijo organi, omenjeni v § 2.

§ 17.

Šoferji se jemljejo iz vrst zvaničnikov finančne kontrole, ako so taki zvaničniki. V nasprotnem primeru se postavljajo za dnevničarje eksekutorje v breme dohodkov od eksekutivnih stroškov. Šoferje postavljajo: načelnik oddelka za davke, oziroma finančni direktor.

§ 18.

Za čas potovanja pripada šoferju samo dnevnic, in sicer, ako je šofer zvaničnik finančne kontrole, po predpisih, ki veljajo za nje, ako je pa dnevničar eksekutor, po uredbi o potnih in selitvenih stroških. Dnevnice se izplačujejo iz rednih proračunskih kreditov, ako bi bili pa ti krediti izčrpani, iz dohodkov od eksekutivnih stroškov.

§ 19.

Nabava novih pnevmatik in druga večja popravila, ki nastanejo zaradi redne uporabe avtomobila kot nujna posledica trajne uporabe, se izvrše na breme fonda za vzdrževanje, uporabo in amortizacijo avtomobila, oziroma, ako v njih ni zadosti prihranka, potem iz eksekutivnih stroškov.

§ 20.

Kadar postane avtomobil neuporaben, se mora njegova vrednost po strokovnjakih oceniti in na javni licitaciji prodati najboljšemu ponudniku, izkupilo pa izročiti »fonda za vzdrževanje, uporabo in amortizacijo avtomobilov«. Licitacijo kakor tudi prodajo mora predhodno odobriti ministrstvo za finance.

§ 21.

Novi avtomobil se more nabaviti po odobrenju ministra za finance, ako fond razpolaga s potrebno gotovino, v nasprotnem primeru pa iz fonda dohodkov eksekutivnih stroškov z odobrenjem predsednika ministrskega sveta.

§ 22.

Ta pravilnik velja od dne razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 18. avgusta 1930. Št. 65285/30.

Minister za finance:
Dr. S. Šverljuga s. r.

S tem pravilnikom se je soglasila tudi glavna kontrola pod štev. 72887 z dne 15. avgusta 1930.

Strinjam se s sprednjim pravilnikom in ga odobravam.

V Beogradu, dne 30. avgusta 1930. Zak. štev. 389.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
divizijski general
Peter Živković s. r.

206.

Dopolnitev

odločb ministrskega sveta D. R. štev. 42300 z
dne 17. aprila 1924 in D. R. štev. 107201 z dne
8. oktobra 1924.*

Na osnovi členov 1. in 2. zakona o izpremembi zakonitih določil, s katerimi se predpisuje zaslišanje ali odločevanje ministrskega sveta, oziroma soglasje finančnega odbora narodne skupščine z dne 27. januarja 1929., čl. 46. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z dne 31. julija 1923. in čl. 51. zakona o draginjskih dokladah civilnih in vojaških državnih uslužbencev, upokojenecv in upokojenk z dne 28. februarja 1922., je izdal predsednik ministrskega sveta na predlog ministra za finance ter po zaslišanju ministra brez portfelja, ministra za gozde in rudnike in ministra pravde pod štev. 19400/I. z dne 23. aprila 1930. naslednjo

odločbo:

Da se odstavek 2. člena 2. odločbe ministrskega sveta o draginjskih dokladah civilnih uradnikov in ostalih državnih uslužbencev D. R. štev. 42300 z dne 17. aprila 1924. in odstavek 2. člena 2. odločbe ministrskega sveta o draginjskih dokladah državnih upokojenecv in upokojenk D. R. št. 107201 z dne 8. oktobra 1924., dopolnjeni z odločbo štev. 1747/I. z dne 22. januarja 1930., dopolniti in da se glasita:

»I. Razred: Beograd, Zemun, Ljubljana, Zagreb, Sušak, Banjaluka, Split, Sarajevo, Cetinje, Novi Sad, Niš in Skoplje.

Ta dopolnitev velja od dne 1. aprila 1930.«

Štev. 22229/I.—1930. — Iz občega oddelka ministarstva za finance z dne 28. aprila 1930.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 10. maja 1930., št. 105/XXXIX/223.